

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

XXXI. Decretum pro Inquilinis tempore an. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

Decreta
præd. quæ
edita fuere
an. 1720. &
1721. pro
Parochis
contra Pa-
tres Minores
Strict. Ob-
serv. Civita-
tis Parmen.

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter sa. me. Julii II., ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacræ Congregationis de annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesias Sæcularium absque tamen aliquo exercitio, & idem praticaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. - Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, reuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursum ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D. N. PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, repropoita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Sux in Ponentem suscepto: Ipsamet Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutus. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Pa-
rochorum.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmiter subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ robore communitari summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Confirmatio
relatorum
Decretorum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentis literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquilinis tempore Anni Sancti.

XXXI.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an. 1549. Apr. 29. Ampliatio vero auctoritate Greg. XIII. an. 1573. Feb. 20. Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. I. suspenduntur omnes Indulgentiæ d. Anno Sancto.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

Dat. 1. Janu.
1723. An. 2.

IN favorem Inquilinorum, & Subinquilino-
rum hujus Almæ Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus venisset, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt hujusmodi sub tenore, videlicet.

§. 1. Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis videlicet - Guido Ascanius Sforzia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius - Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & subinquilino-
rum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu Anni Sancti, sive Jubilei, tam sub augmento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domoibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsi Inquilinis, sive subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, seu subinquilino-
rum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquilinorum, & subinquilino-
rum, ac malitias, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Camera Apostolicam in favorem Inquilinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ vivæ vocis Oraculo nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Jubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsis augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquilino-
rum, & subinquilino-
rum quiete ad lites, & controversias evitandas, ut præfatur, oraculo, & Decreto similibus, declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores nostros, & per Camera Apostolicam alias factum in perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conductæ sive subconductæ a Domino ipsius asserente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi juxta for-

Decretum
præd., quo
jullis de cau-
sis præcipi-
tur.

Ne per an-
num antea,
& in ipso an-
no Sancto au-
geatur pen-
sio domus
conductæ.

Nec inquil-
inus, & sub-
inquilinus
expellatur
ante comple-
tam locatio-
nem, nisi ju-
ris ordine
servato.

Completa vero locatio-
ne uterque
expelli pote-
rit, si Domi-
nus se obli-
gaverit sub
certis poenis
ad eam inha-
bitandam.

Poenæ in
contrave-
nientes Ju-
dices.

Causæ con-
firmationis
& ampliatio-

mam juris communis; finita vero locatione quocumque modo finiat, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit: tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius Dominus juraverit, & sub poena amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agitur de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum per annum inhabitando in ampliori forma Camera Apostolica cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit, etsi Dominus contraverit, statim in poenam prædictam incidat, que poena, si non intervenerit accusator pro medietate Fisco pro poena perjurii, pro alia vero Inquilino, vel subinquilino respectively in casu suo applicanda; sed si in dictis casibus intervenerit accusator, tertia pars poenæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur. Declarantes, quod Subinquilinus finita locatione sui auctoris quocumque modo finiat etiam de consensu Domini, & Inquilini hujusmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat; & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præsentis nostri, & Camera Apostolica Decreti rogare præsumperit, ad poenam prædictam teneatur, & statim docto summarie per duos Testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eosdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum, tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, subinquilini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidem Viarum per Camera Apostolicam deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur; inhabentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus, tam Ecclesiasticis, quam secularibus, ne viso præsentis nostri & Camera Apostolica Decreto sub majoris excommunicationis, suspensionis a Divinis respectively, ac sub aliis arbitrii nostri, & successorum nostrorum poenis contra illius formam judicare, vel sententiarum audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, vel præsumat, sed omnia in præsentis Decreto contenta, toties quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsan desuper facto, ceterisque in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque, si fecus super his fiet, irritum, & inane declarantes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Et ut prædicti DD. Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis in præsentis nostro, & Camera Apostolica Decreto plenam notitiam habeant Decretum hujusmodi in Libris Camera Apostolica registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi ac publice vendi, transumptoque ejusdem impressio, manu unius ex Notariis Camera Apostolica subscripto tam in judicio, quam extra, indubitam fidem adhiberi volumus, & mandamus, Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate 1549. Indictione septima, die vero 29. Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Divina Providentia Pauli Papæ III. -- Guido Ascanius Cardinalis Camerarius -- Vifa -- Hieronymus Baren. Camera Apostolica Decanus -- Vifa -- Italius Gonzaga Camera Apostolica Clericus -- Vifa -- Antonius Bononien. Camera Apostolica Clericus -- Vifa -- Hieronymus Torcellanus Camera Apostolica Clericus -- Vifa -- Franciscus Soderinus Camera Apostolica Clericus, & Viarum Præses -- Vifa -- Antonius Florenus Camera Apostolica Clericus -- Alexander Peregrinus. Cum vero ad Sanctissimum Dominum Nostrum magnis Inquilinorum querelis

perlatum est, Dominos Domorum suppositis fidei oblatoribus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur, idcirco idem Sanctissimus Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commissio, nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est, obedire mandatis, simulque considerantes, quod Anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes, statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, seu Jubilæi, quandoque is Annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquilinis pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini inconducta Domo, vel apotheca movere velint, sive novi conducant sub poena in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quoruncumque notitiam deducantur; Volumus, & eadem auctoritate decernimus præsens nostrum Decretum, & statutum in Libris ejusdem Camera registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dicta Camera Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eidem præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 20. Mensis Februarii 1573. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius -- Antonius Guida Auditor -- Andreas Martini.

§. 1. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio, postea per san. me. Clementem Octavum, Gregorium XV., Innocentium X., Clementem etiam Decimum denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diverforum Cardinalium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerariariorum Prædecessorum nostrorum, in actis Bronori, & Camera Apostolica Secretariorum respectively diebus 22. Maji 1598., 9. Maji 1623., 14. Januarii 1648., prima Januarii 1673., & prima Januarii 1698. respectively edita.

§. 2. Et volens modo Sanctissimus Dominus Noster Dominus Innocentius Divina Providentia Papa XIII. suorum Prædecessorum vestigia insequendo, pro tranquillitate Curialium, & dictorum Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino servetur; Nobis ut Decretum, & ampliationem ipsam confirmaremus, & observari mandaremus specialiter injunxit: Nos itaque mandata Apostolica, ut par est, exequi volentes, & ut proximus futurus Annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christi fidelium Animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitationum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud asserat incommodum, opportune provide, ac Prædecessorum Nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Innocentii XIII. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis literas omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quacumque tenore præsentium confir-

nis relati Decreti.

Confirmatio, & ampliatio recentis Decreti ad alterum annum ante Jubilæum, & ad novos inquilinos, si veteres discesserint.

Præd. Decretum, ejusque ampliatio quater confirmata fuere.

Causæ præsentis Confirmationis.

Confirmatio relati Decreti, ejusque ampliatio.

Clausula.

mamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Ac prædictis Inquiliinis, & Subinquiliinis Decretum, & Literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & Apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, & plenarie inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub penis in illis contentis observari, & adimpleri; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & diffiniri debere de mandato, & auctoritate similibus eorumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus, irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, unius ex quatuor dictæ Camera Apostolicæ Secretariis, & Cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adheretur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Datum Romæ in Camera Apostolica Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1723. Indictione prima, die vero prima Mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Secundo.

A. Cardinalis S. Clementis Camerarius. J. Amadorius olim de Laufredinis Auditor. Antonius Cajetanus Frosius Camera Apostolicæ Secretarius, & Cancellarius.

Die, mense, & anno quibus supra, prædictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curie Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & in locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Antonium Placentinum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curforem.

XXXII.

Eduntur Decreta pro restauranda Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum.

Constitutiones spectantes ad hujusmodi Decreta hic suis locis laudantur. Inn. XII. Const. ed. 1697. Aug. 4. P. 8. confirmata sunt Congregatio super Disciplina Regulari. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sep. 23. P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

Dat. 13. Maj
1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici Ministerii, quod Nobis licet immerentibus imposuit superni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiastica Disciplina in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ aut ubi opus fuerit restaurandæ, juxta Sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & Ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam corda fordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos itidem germinare quotidiana experientia edocemur; quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

§. 1. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Muncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apo-

stolica Præful, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiastica Disciplina rationibus, ac saluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haudquaquam consentanea sensim in diversis inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepisse, iisque, ut opportunum remedium adhereret a Nobis, quibus est commissa plenitudo sollicitudinis, nendum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præful, sed alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota Charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Literis, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit, de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinae restaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetua vaticana Constitutione statuere, decernere, & declarare.

§. 2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, & in quorum vitam ceteri fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur, proptereaque provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonfuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non secularis iudicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegerit: volumus, & pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione, ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonfuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit, aut quos confiterit Literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

§. 3. Et tam in his, qui ad primam Tonfuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino fervetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita: nimirum, ut nullus ordinetur, qui iudicio sui Episcopi, non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pro loco, pro cuius utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonfura jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint Episcopi ad inscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonfura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ec-

Episcoporum, & Cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniam introduci.

Ad primam Tonfuram admittantur si dumtaxat, quibus statim sit conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes Ordines, vel quos exigit necessitas Ecclesiæ.

Nemo ad primam Tonfuram, vel Ordines promoveatur, qui Ecclesiæ utilis aut necessarius non sit, quique alicui Ecclesiæ non adscribatur. Promoti vero & non adscripti, adscribantur.

clesiasticum

Exordium a sollicitudine servanda, ad restaurandam Ecclesiasticam disciplinam.

Decreta hujusmodi edita fuere precibus Regis Catholici,